

La?s, Rinaldo

In de duisternis der bossen
In een hol met loof bedekt
Rust de dapperste der rovers
Tot hem zijne rosa wekt
Rinaldo roept zij minzaam
Rinaldo sta toch op
Uw gezellen zijn al wakker
en de zon komt ook reeds op
Langzaam opent hij zijn ogen
Ziet haar vriend'lijk in 't gezicht
Zachtjes zinkt zij in zijn armen
Sluit haar mond met kussen dicht
Winnen zullen wij of sterven
Allen gaan daarmee akkoord
Maar de roep klinkt door de dalen
en de bergen schallend voort
Zie hen lopen, zie hen strijden
Thans verdubbelt zich hun moed
Maar helaas, zij moeten wijken
Spillen vruchteloos hun bloed
Rinaldo ingesloten
Vecht zich vrij en maakt zich los
en hij vindt een onderkomen
Op een bergslot in het bos
Achter dikke donkere muren
Smaakt hij weder nieuw geluk
Dianora komt hem troosten
Met haar zachte handendruk
Rinaldo, edele rover
Gij rooft vrouwenhart en -rust
Vurig zijt gij in den oorlog
Teder in uw liefde en lust